

[Jens Thomsen.]

fik vi da ikke af de 5 Partiers Ordførere, der nærmest sang en Vuggesang for at faa Vælgerne til at sove en Tornerosesøvn, saa at de ikke kan tænke realpolitiske Tanker.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om Grundtvigs Indsats i dansk Aandsliv, saa at man skulde tro, at Brandes og andre Fritænkere aldrig havde præget den Politik, han er Talsmand for. Det kan være hyggeligt med Aftensang og følelsesbetonede Taler, men mange spørger i Dag med bange Anelser: Hvad er denne Brydningstid, er det Skumring eller Gry? Skal det blive Gry, maa der Handling til i Danmarks Skæbnetime. Forstanden maa vejlede de stærke Følelser.

De 5 Partier slog deres Politik sammen i en Pærevælling for at dække over de begaaede Fejlgreb i Stedet for at raade Bod paa dem. Folkelivet søges indrettet paa samme Maade under den ydre Skal, som kan skjule Indholdet og Aandslivet. Der rejses haarde Bebrejdelser mod K. F. U. M. og K., fordi de ikke vil gaa ind i Samarbejdet med de Ungdomsforeninger, der til Formaal har haft den Opgave at undergrave Kristendommen og Fædrelandsfølelsen. Hele Forestillingen under den polerede Skal bliver til et stort Selvbedrag, der vil hævn sig, naar Folket vaagner op til Livets Virkelighed.

Den 9. April blev en af de store Milepæle sat i det danske Folks Historie. Folket har ofte staaet ved store Milepæle baade i Sorg og Glæde. Vi ønsker alle at opleve Glædesfesterne og undgaa Sorgens, men det er ofte i Sorgens Stund, de gode Kræfter fødes. Der tales saa meget om Grundtvig i vore Dage. Han var en af den Ungdom, der af Nederlaget paa Københavns Red 1807 blev vakt til Daad, saa at han fik stor Betydning for det danske Folks Aandsliv og praktiske Dygtighed. Efter Sorgen i 1864 kom Dalgas med de ildnende Ord: Hvad udad tabtes skal indad vindes.

Vor Opgave i Danmarks Skæbnetime er den, at Begivenheden den 9. April udnyttes til at give Folket Viljestyrke og Handlekraft til Daad i Stedet for at falde hen i en Slummertilstand. Historien viser, at Folk, der henfalder til Nydelsessyge og Velleved, gaar til Grunde. Som det danske Folk gennem Flid og Dygtighed har præget Verdensomsætningen, skal det ogsaa yde sit Bidrag til et nyt og bedre Europa, hvor de gode Kræfter kan samles i Fredens Gerning, i Modsætning til det Europa, som vort Slægtled har oplevet.

Der lyder mange Klagesange i vore Dage. Der laves Sammenslutninger, saa at baade Lys og Skygge dækkes af en overfladisk Skal, og vi synger dog i en af vore gode Sange:

„Hvor var det herligt, om vi engang kom ud af alt dette jævne

og satte Foden til Vejrs med Sang, selv om en Saal skulde revne.“

„Der skal en god Ryg til at bære gode Dage“, siger det gamle Ord. Vi havde Lykke til at blive uden for den forrige Krig; vi blev inddraget i den nuværende paa en lempelig Maade, saa at mange maaske ikke forstaar Krigens Alvor. Men vi har ingen Grund til at fortvivle, for som vi synger i en af vore gode Sange:

„Der er dog en Gud foroven,

der raader for Danmarks Sag.“

Samlingsregeringens officielle Regeringsprogram er Danmarks Selvstændighed. Formaaalsparagraffen er god, og saafremt Maalet kunde naas gennem dette Samarbejde, vilde jeg give ubetinget Tilslutning, men det er min faste Overbevisning, at det fører til det modsatte Resultat. Jeg tvivler ikke om Regeringens ærlige Vilje til at naa Maalet, men jeg tror, at dens Arbejde er den største Fare for Landets Fremtid, fordi den sætter Personerne over Sagen. Regeringen vil mistænkeliggøre alle, der ikke gennem det paa-begyndte Samarbejde vil være med til at konsolidere Socialdemokratiets Magtstilling, og det maa vi gaa imod, baade af Hensyn til den Politik, der er ført indadtil, og den, der er ført udadtil. Den højttærede Statsminister er en ualmindelig dygtig partipolitisk Fører. Han har nu spændt de 4 store Partier og hele Systempressen for sin Vogn. Derigennem har han skabt en Folkestemning med stor Styrke.

Vi synger i en af vore Sange: „Gaa ikke med Strømmen, men gaa med Tiden.“ Men det er vanskeligt at gaa imod en saadan Strøm, som en saadan Folkestemning er. Mod alle, der ikke vil følge denne Strøm, rejses der nu Mistænkeliggørelse og Beskyldninger om Forræderi. De daglige Dryp i en ensrettet Presse gør sin Virkning, og det kan smerte, naar Tvivlen om ens Arbejde plantes i en god Vens Sind. Men ogsaa dette Tryk kan bæres, naar man i sit Arbejde føler Samvittighedens Røst og udfører sit Arbejde under Ansvar mod sin egen Pligtfølelse.

Pressen har været og er en Stormagt. Det er den, der danner den offentlige Mening, men den har faaet en uhyggelig Konkurrent i Hviskesystemet, der bruges af Rygtesmede. Denne tarvelige Agitationsmaade gør stor Fortræd i en Tid som denne,